

[Morten Lange.]

behandlingen har fundet sted. Ikke desto mindre er der i disse love en hel række rimelige og fornuftige foranstaltninger, som gør, at vi har givet dem vor tilslutning.

Det sted, hvor det kan blive sværest at overbevise befolkningen om, at her virkelig er noget, man skal give sin tilslutning, er tilfældigvis de love, der ikke skal til folkeafstemning, nemlig de love, der drejer sig om beskatning af særlige indtægter. De to love, som undrages folkeafstemning, er efter min og mit partis opfattelse overordentlig tynde, hvis de overhovedet kan kaldes fremskridt i forhold til de love, vi har i dag. Vi har dagligt i aviserne set eksempler på, at disse love, som skulle beskytte imod spekulationer og kæmpe-mæssige kapitalgevinster, omgås så let som ingenting på charmerende måde med en flyvebillet til en eller anden sydlig station. Det må være en ganske alvorlig påmindelse til den højtærede finansminister om ved given lejlighed — som må komme snart — at få disse love, som angår kapitalvindingsskat o. s. v., skærpet i væsentlig grad, således at de mest umoralske af de kapitalspekulationer, der foregår i landet i øjeblikket, kan blive bremset.

Afrundende kan jeg sige om mit partis stilling til de pågældende love og specielt om spørgsmålet om folkeafstemning, at det er vor opfattelse, at en kraftig ja-tilslutning til de love, der kommer ud til folkeafstemning, vil være den allerbedste basis for en kommende forbedring af hele jordlovs-komplekset. Der er talrige af disse love, der trænger til en forbedring, og jeg må håbe, at vælgerne gennem en kraftig tilslutning til det, der er foreslået, trods alt vil gøre det muligt inden for en ikke alt for fjern tid at komme frem til en endnu bedre jordlovgivning. Hvis det skulle være tilfældet — og det har jeg al god grund til at tro — vil jeg gerne slutte med at takke oppositionen, fordi den har givet denne invitation.

Mose Hansen: Ved første og anden behandling af de 6 lovforslag, der vedrører landbruget, kommunernes forkøbsret, beskatning af fast ejendom og kapitalindvindingsskatten, har jeg redegjort for mit partis synspunkter angående disse lovforslag. Jeg

skal derfor ikke i dag fremsætte mange bemærkninger. Min partifælle, det ærede medlem hr. Iver Poulsen, var under tredje behandling af tillægsbevillingsloven for finansåret 1962-63 inde på spørgsmålet om jordlovene og karakteriserede dem som ekspropriationslove, idet han udtalte, at sådan blev de omtalt mand og mand imellem. Den juridiske sagkundskab har ikke ment eller har ikke ønsket at udtale sig om, hvorvidt lovene indeholder ekspropriationsbestemmelser, og da lovenes ekspropriationskarakter har vist sig at være et fortolkningsspørgsmål, og da venstre og det konservative folkeparti har fremsat krav om folkeafstemning, vil vi, såfremt det kommer til folkeafstemning, anbefale vælgerne at stemme imod lovenes gennemførelse.

Under tredje behandling af tillægsbevillingsloven var der flere af de ærede ordførere, der var inde på landbrugets forhold og landbrugets tilpasning til den nye erhvervsstruktur. Jordlovsforslagernes gennemførelse vil modvirke landbrugets tilpasning under en ny erhvervsstruktur og vil føre landbruget ind i et afhængighedsforhold af staten og administrationen og vil modvirke den enkeltes frie dispositionsret over sin ejendom.

Angående kapitalvindingsskatten var jeg ved første behandling inde på lovgivningens uheldige virkninger over for generations-skiftet i landbruget. Forslaget, som det foreligger, kommer til at virke helt urimeligt, når det gælder bevarelse af slægtsgårde. Ved anden behandling påpegede jeg den uheldige virkning, som lovforslaget har over for landmænd, der har etableret sig for mange år tilbage, f. eks. i 30erne eller måske i 20erne, og som først sælger efter 1965. Efter de undersøgelser, jeg har kunnet foretage, viser det sig, at selv om disse landmænd lægger vurderingen i 1964 til grund som anskaffelsessum, så vil landmænd, der har købt for mange år siden, komme ud for en forskelsbehandling i forhold til dem, der har købt senere, og som måske igen sælger efter en kort årrække. Det vil altså sige, at landmænd, der handler ejendom ret ofte, slipper billigere med kapitalvindingsskat end dem, der har beholdt ejendommen i en lang årrække. Det vil igen sige, at for at undgå en hård og urimelig kapitalvindingsskat skal der nu